

ministeren undersøgt det eller fået det at vide på nogen måde?

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er lidt i samme spor, for jeg fik heller ikke svar før. Det, der jo er sket, er, at man foretager en aktiv handling. Vi starter jo ikke sagen her og diskuterer, hvor den skal placeres henne. Sagen har været kørt i Miljøministerrådet, så det er en aktiv handling.

Mener statsministeren virkelig, at det er en normal måde at gøre tingene på, at når man har haft en sag i et givent råds regi i en længere periode, så flytter man den pludselig hen til et andet? Jeg er også spændt på at høre svaret på, hvor der i den sammenhæng er fortilfælde. Det afgørende er her, at man sender et klart signal til befolkningen. Er statsministeren ikke enig i det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at det, jeg har udtalt mig om med hensyn til procedurer, er, at det hele tiden har været regeringens linje – det tror jeg i øvrigt også har været tidligere regeringers linje – at det altså er formandskabet, der tilrettelægger, hvordan arbejdet i EU finder sted, hvilket råd der behandler hvad. Det er det, jeg har udtalt mig om.

Jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt der findes andre eksempler på det. Det er jeg i hvert fald ikke rustet til at kunne svare på. Men det, jeg har udtalt mig om, og det er det, jeg vil holde mig til, er, at det er regeringens linje, at det er formandskabets opgave at tilrettelægge arbejdet.

Sådan ønskede vi det jo også, da vi havde formandskabet. Vi ville jo også som formandskab forbeholde os, at det var os, der besluttede, hvordan vi skulle behandle sagerne for at få dem igennem. Jeg synes, man må respektere, at det er et formandskabs privilegium at kunne tilrettelægge arbejdet.

Så vil jeg gerne sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at der efter min opfattelse ikke ligger nogen signalgivning i det her. Vi betragter det som noget teknisk, at det behandles i ét råd og ikke i et andet råd.

Vores politiske holdning er i hvert fald fuldstændig upåvirket, så det politiske signal, der gives fra vores side, er, at kemikalielovgivning skal tilgodese miljøinteresser, sundhedsinteresser, forbrugerinteresser, og det er ikke ændret af, om det behandles i det ene råd eller i det andet

råd, for danske ministre vil repræsentere dette synspunkt, uanset hvilket råd sagen behandles i.

Sådan går jeg da også ud fra, at det er i andre regeringer. Regeringen kan jo ikke fungere, hvis ikke den er en helhed, og hvis ikke enhver minister, der udtaler sig, udtaler sig på regeringens vegne. Så derfor kan jeg ikke se, at der skulle ligge noget forkert signal i det. Det er altså en måde at tilrettelægge arbejdet på. Men det politiske signal må være det, man siger om, hvad indholdet i kemikalielovgivningen skal være.

Kl. 16.05

Jørn Jespersen (SF):

Grundsynspunktet om, at det ingen som helst betydning har, om det er miljøministre eller erhvervsministre, der behandler et miljøspørgsmål, tror jeg ikke engang, at statsministeren kunne få en børnehaveklasse til at hoppe på. Det er så indlysende forkert. Jeg forstår ikke engang, at statsministeren vil optræde med det synspunkt. Selvfølgelig har det en betydning, og det er da det, der er hensigten med det.

Derfor er spørgsmålet bare: Hvor har vi den danske regering i det her spil? Jeg kan nu forstå, at selv om statsministeren siger, det er meget almindeligt, så har han ikke noget belæg for det. Han har ikke noget fortilfælde ud over det generelle synspunkt, at formandskabet gerne vil tilrettelægge arbejdet.

Men her har vi en sag, der har været kørt i årevis, som er behandlet af miljøministrene den ene gang efter den anden, og som der er arbejdet med og arbejdet med og lavet nye undersøgelser af og høringer om osv., og så flytter man det lige pludselig. Gjorde det danske formandskab det på noget område? Tog man en sag, som havde kørt i årevis i et bestemt råd, og som havde stor betydning, og flyttede det til et andet råd? Det tror jeg ikke.

Så jeg vil tillade mig at konkludere, at statsministeren taler mod bedre vidende. Det er ikke meget almindeligt, det er en meget usædvanlig beslutning, og jeg har ikke fået noget svar på, om man har drøftet det i den danske regering, om miljøministeren har haft nogle synspunkter, om de er blevet inddraget, om det overhovedet er noget, man har været opmærksom på, eller om statsministeren bare har siddet fuldstændig mundlam og bedøvet hen og efterfølgende taget det til efterretning.

Hermed sluttede spørgsmålet.